

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobce: M. K.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, ul. Na Zlatnici č. p. 301/2, PSČ 147 00, proti **žalovanému: K r a j s k é m u ú ř a d u Ú s t e c k é h o k r a j e, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 3118/48, PSČ 400 02, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2014, č. j. 2053/DS/2014, JID: 99378/2014/KUUK/Bre,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce **3.000,-Kč**, a to do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce, jež byla do datové schránky zdejšího soudu dodána dne 17. 10. 2014, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 10. 7. 2014, č. j. 2053/DS/2014, JID: 99378/2014/KUUK/Bre, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, oddělení přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 2. 2014, č. j. MGMT-SČ 102247/PŘ/3981/2013/Ku, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“) a porušením ustanovení § 4 písm. c), § 6 odst. 1 písm. a), § 6 odst. 8 písm. a), b), c), § 18 odst. 3, § 32 odst. 4a a § 53 odst. 2 silničního zákona, jichž se měl dopustit jednáním blíže specifikovaným v napadeném rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem**, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný předložil kompletní správní spis včetně originálu žalobou napadeného rozhodnutí s dokladem o jeho doručení zástupci žalobce, který již žalobce v předmětném soudním řízení nezastupuje, spolu s písemným vyjádřením k žalobě. Na základě toho pak soud mohl zjistit, kdy začala žalobci běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.

Z obsahu správního spisu soud k otázce dodržení zákonné lhůty k podání správní žaloby zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo legitimně doručováno nejen žalobci, ale rovněž i zástupci žalobce, jelikož žalobce byl v řízení před žalovaným správním orgánem na základě neomezené generální plné moci ze dne 7. 12. 2013 zastupován panem P. K., LL. M. Dne 9. 12. 2013 bylo správnímu orgánu I. stupně doručen odpor žalobce, na jehož konci byla vyslovena žádost zástupce žalobce o doručování písemností na emailovou adresu „X“. Žalovaný proto vypravil nejprve napadené rozhodnutí na emailovou adresu zástupce žalobce. Doručení na emailovou adresu bylo potvrzeno serverem pro zastupování dne 15. 7. 2014 v 9:43. Nicméně žalovaný doručoval i na adresu pobytu zástupce žalobce. Zástupce žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky dne 17. 7. 2014, a jelikož si zásilku ve lhůtě deseti dnů nevyzvedl, byla mu tak doručena fikcí dne 28. 7. 2014. Žalovaný zároveň zaslal napadené rozhodnutí i na adresu pobytu žalobce, který byl také dne 17. 7. 2014 vyzván k vyzvednutí zásilky. Žalobce si rovněž zásilku ve lhůtě deseti dnů nevyzvedl a tak mu byla doručena stejně jako jeho zástupci fikcí dne 28. 7. 2014. Tento den, tj. 28. 7. 2014, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Všechny doručení o doručování na emailovou adresu a na adresy pobytu zástupce žalobce i žalobce samotného jsou součástí správního spisu.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí **28. 7. 2014** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila v pondělí **29. 9. 2014**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žaloba odeslaná právním zástupcem žalobce byla do datové schránky zdejšího soudu dodána **až dne 17. 10. 2014**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z přiložené doručenky vytištěné z elektronického systému datových schránek, jejímž prostřednictvím byla soudu předmětná žaloba doručena.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného spolu se správním spisem a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo jinak, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl soud nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout. V této souvislosti soud ještě poznamenává, že na opožděnost žaloby zcela správně poukázal i žalovaný v písemném vyjádření k žalobě.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl soud ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,-Kč, který bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 31. května 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová